

залучити на ринок праці кадровий потенціал соціально вразливих верств населення. Із впевненістю можемо підсумувати, що навіть найнижчі рівні ієрархії формування стратегій розвитку, передбачають покращення кількісно-якісних характеристик кадрового потенціалу.

Візуалізація ієрархичності пріоритетності формування кадрового потенціалу задля сталого розвитку представлена на рис. 2.

Рис.2. Ієрархія пріоритетності формування кадрового потенціалу

Список використаних джерел

1 Цілі Сталого розвитку в Україні // Офіційний сайт ООН в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу. - <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>

2 Europe 2020 // Official EU Site. [Електронний ресурс]. – Режим доступу. - http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm

3 Указ Президента України «Про Стратегію сталого розвитку "Україна - 2020"». [Електронний ресурс]. – Режим доступу. - <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.

4 Постанова КМУ №385 від 6.08.2014р. «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року» . - [Електронний ресурс]. – Режим доступу. - <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF>

5 Стратегія розвитку Харківської області на період до 2020 року - [Електронний ресурс]. – Режим доступу. - <http://old.kharkivoda.gov.ua/documents/16203/1088.pdf>

6 Стратегія розвитку м. Харкова до 2020 року - [Електронний ресурс]. – Режим доступу. - <http://www.city.kharkov.ua/asset/files/docs/zakon/strategy2411.pdf>

УДК 35.083.1:330.34

**МЕЖДУНАРОДНОЕ ПУБЛИЧНОЕ
УПРАВЛЕНИЕ И
АДМИНИСТРИРОВАНИЕ БИЗНЕСА
В ФОРМИРОВАНИИ
ЭКОНОМИЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА
СТРАНЫ**

*Сторожилова У.Л., к.э.н., доцент
(УкрГУЖТ)*

Современная модель глобального мира еще не является оптимальной и тем более идеальной. Одновременно, стремительное изменение внешнеэкономической конъюнктуры и ускорение глобализации, также являются причиной усовершенствования модели международного публичного управления и администрирование бизнеса в формировании экономического потенциала страны. Новая идеология такой модели призвана обеспечивать:

- кооперации между государственным и частным секторами на основе общей национальной миссии, приносит максимальный

эффект от внедрения новых социальных, экономических и административных реформ,

- результативность от партнерских отношения между властью и бизнесом;
- оптимизацию государственных расходов в зависимости от эффективности реализуемых программ;
- интеграцию промышленной структуры в мировой рынок;
- оптимизацию функций органов исполнительной власти и структуры исполнительной власти.

Состояния национальной безопасности должно характеризоваться отсутствием рисков и угроз национальной безопасности в различных сферах, выявлять угрожающие тенденции в среде безопасности. Определение таких индикаторов и их отклонений от пороговых значений лежит в основе эффективной государственной системы кризисного реагирования и принятия стратегических решений в сфере национальной безопасности.

Ни одно государство в мире не способно обеспечить свою собственную безопасность, полагаясь только на свои собственные силы, без помощи международного сообщества. Усовершенствование модели международного публичного управление и администрирование бизнеса в формировании экономического потенциала страны является актуальной и необходимой. Страна самостоятельно определяет сферы, которые она относит к национальной безопасности, перечень объектов и субъектов ее обеспечения, исходя из тех задач, которые стоят перед государством на национальном и международном уровнях, и ее возможностей.

Таким образом, отличительной чертой развивающихся стран является:

- неразвитость политической системы, а также политическая нестабильность;
- неразвитость рынков, отсутствие прозрачного законодательства для входа иностранных инвестиций;
- низкий уровень развития гражданского общества;
- ограниченное количество мощного, сильного с высокой квалификацией мотивационного состава государственных служащих в государственном аппарате, способных в минимальные сроки решать сложные административные реформы, нацеленных на достижение высоких показателей эффективности и производительности;
- низкая активность гражданского общества;
- слабость институтов гражданского

общества.

Экономические и административные реформы возможны в развивающихся странах при финансовой и консультативной поддержке международных организаций, таких как Всемирного банка, Международного валютного фонда, Азиатского банка реконструкции и развития. В целом реформы государственного управления в развивающихся странах оказались ограниченными в силу отсутствия традиционного для Запада четкого отграничения бюрократической системы от политического процесса, существования бюрократической вертикали и преобладания традиционной модели бюрократии, при которой решения принимаются «сверху вниз».

УДК 657:330.526.34

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА УСТАНОВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

*Чебанова Н.В. д.е.н., професор,
Ревуцька Л.Є. к.е.н., доцент (УкрДУЗТ),
Корольва Н.М. к.е.н., доцент (АПСВТ)*

Реформування системи управління державними фінансовими ресурсами це та важлива необхідність, що зумовлена економічними процесами, які відбуваються в економічно – політичному середовищі країни та характеризуються трансформаційними та інтеграційними процесами.

Облікова політика – це сукупність принципів, методів, і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності. Ключовим завданням облікової політики є забезпечення організації бухгалтерського обліку в установі як цілісної системи з урахуванням усіх аспектів облікового процесу.

З впровадженням «Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007 – 2015 роки» Міністерство фінансів України забезпечує проведення державної політики у сфері бухгалтерського обліку. Інші суб'єкти бухгалтерського обліку в державному секторі (розпорядники бюджетних коштів, Казначейство та державні цільові фонди) забезпечують ведення бухгалтерського обліку. Фундаментом організації всього облікового процесу виступає розпорядчий документ про облікову політику.